

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 18. junija 1915.

Št. 46.

Italijani povsod odbiti.

Laški poraz pri Plavah.

Vsi dosedanja italijanski poizkusi, prodreti našo bojno črto, so se popolnoma ponesrečili. Menda so si Italijani prej vojskovanje z nami predstavljali veliko lažje, kakor je v resnici. Italijanski vojni ujetniki iz bojov pri prelazu Tonele na Tirolskem so pripovedovali, da so jim njihovi častniki izjavili, da bodo Italijani v štirih do petih dneh v Tridentu. Res so prišli v Trident, pa malo drugače, kakor so mislili, kot ujetniki.

Lahi so vrgli svoje glavne čete na Goriško. Ob Soči skušajo prodreti našo bojno črto. Dosedaj so se ustalili na vzhodnem bregu Soče le pri Trziču in Kobaridu, torej na krajih, ki se nahajajo pred našo bojno črto. Dne 12. junija so naskočili Italijani našo bojno črto pri Plavah. Že prejšnji dan so sovražni oddelki ob jutranjem svitu pri Plavah splezali na vzhodne obrežne višine, a so bili pognani zopet nazaj. 12. pa se je razvil hud boj, v katerem so si Italijani razbili glave. Nad tisoč mitvih in ranjenih so pustili ležati pred našimi postojankami. Tudi 13. so pozno zvečer obnovili napad, pa so bili kakor prej odbiti.

Na tirolski meji so odbile naše čete sovražne napade na prehodu v ozemlje Monte Paralle in so zasedle to goro. Poizkus Italijanov, da bi si priborili nazaj Monte Piano, se je ponesrečil.

O bojih na koroški meji se uradno ne poroča drugzega, kakor da se topovski boji nadaljujejo.

Boji pri Ortlerju.

Ob švicarski meji vodi iz Italije na Tirolsko v Ortlerjevo skupino prelaz Stilfser. Tam se vršijo manjši boji, o katerih poroča posebni poročevalec „Berliner Tageblatt“ iz Martinsbrücka z dne 12. t. m. takele:

Ob pekoči solnčni vročini sem po različnih ovinkih dospel do svojega začasnega cilja, da bi

opazoval bojne dogodke ob Stilfserjevem prelazu. O navadnem živahnem tujskem prometu sedaj tu doli ni govora in sem jaz pač edini tujec. Po dolini navzgor pa postaja živahnejše in na vsakem potu in na vsaki stezi se srečavajo večji in manjši oddelki švicarskega vojaštva, ki napravljajo prav izboren utis. Iz Engadina pošiljajo cele dnevne pohode daleč posamezne oddelke mejnih straž na švicarsko-italijansko mejo, ki je natančno zaznamovana s posebnimi zastavicami s švicarskim križem, kar tudi Italijanom ne more biti vseeno. Vsak prelaz, vsaka kozja stezica, ki vodi iz Italije v Švico, je z največjo vestnostjo zastražena od švicarskih me nih straž, ki so svoje že od narave utrjene postojanke povsod utrdili še z bojnimi utrdbami, mestoma celo na višinah po 3000 in še več metrov visoko. Telefonske naprave vodijo nazaj k posameznim poveljstvom čet. Kakor sem zaenkrat dobil utis, so organizirali Švicarji svojo mejno stražo v Bündnerjevem gorovju, obdanem z večnim snegom, z veliko veščnostjo in vojaško previdnostjo. Preko Bündnerjevega gorovja se zdi za centralni državi vsaka italijanska nevarnost izključena. Vrh tega je tu poveljnik eden najboljših švicarskih vojskovodij, generalmajor Bridler, ki se je pred nedavnim povrnil s Karpatov in ki poveljuje precejšnjim četam. Zdi se, da vedo v Švici in posebno še v vojaških krogih, da Italiji ni nič zaupati, kljub temu da je naj-slovesneje izjavila, da se ne bo dotaknila švicarske nevtalitetete. Pač iz tega vzroka so postavili Švicarji v Münstertal razmeroma precej močno mejno stražo. Münsterska dolina sega precej daleč v italijansko ozemlje, ima deloma tudi italijanski značaj, in na svoji barvani karti o bodočih mejah so Italijani v svoji predrznosti ta kos švicarske dežele kratkoma priklopili Italiji.

Na Stilfserjevem prelazu se skoro vsak dan vršijo spopadi, ki so bili dosedaj za italijanske alpince, ki stojijo tu nasproti avstrijskim alpskim lovčcem, menda prav neugodni. Tudi obojestranska

artiljerija ima priložnost, skoro vsak dan zglašati se, ker tukaj gori so višine prelazov na obeh straneh že dolgo časa močno utrjene in imajo veliko opirališč. Naše švicarske čete imajo krasno priložnost, da morejo vsem akcijam slediti z višjih krajev. Italijani začenjajo tu gori tudi že skrajno drzno igro, ki je Švica dalje časa ne bo lahko mogla mirno prenašati. Ne samo, da se včasih zmotijo strelji na Švicarsko, ampak Italijani merijo celo na to stran. To dokazuje sledeč dogodek, o katerem nas je pod častno besedo zagotavljal švicarski častnik, ki je bil priča in ki se je ravno kar vrnil iz Münstrove doline: Manjši avstrijski oddelek pod vodstvom enega samega častnika je na planoti Quarte Cantoniere na strategičnem Stilfserjevem prelazu zadel na večje število italijanskih alpinjev. Avstrijci, ki so izbornostreljali, so kmalu prešli k napadu in so ravno hoteli z višin doli. Švicarska obmejna straža je kakor po navadi opazovala dogodke iz varnega kritja in pri tem sta se dva švicarska častnika v sivi opravi posluževala daljnogleda. Sedaj so zapazili Italijani „vojnosi“ na švicarski strani in takoj so začeli tja močno streljati. Strelji pa so padali prekratko, tako da Švicarji niso odgovorili na ta drzen napad. Ko so potem začeli prodirati Avstrijci, so jo alpinci popihali. Tak dogodek mora v Švici vzbuditi pozornost. Ko pišem te vrstice, grmijo sem od Stilfserjevega prelaza topovi in sicer tako močno kot še nikdar poprej.

S trikratno premočjo.

Curih, 14. junija. V „Stampi“ opisuje vojaški sotrudnik lista dosedanje uspehe Italijanov na bojiščih in cilje, ki si jih mora staviti Italija. Italija ne sme samo zasesti ozemlja, do katerega misli da ima pravico, ampak mora skušati sovražne armade popolnoma premagati in sovražno glavno mesto zasesti. Le tako si zagotovi posest ozemlja, ki ga hoče. Ta zahteva se zdi na prvi pogled čudna, zgodovina pa da je dokazala, da

Podlistek.

Soseda.

Črtica z goriško-italijanske meje. Spisal Jos. Stariha.

Tako je govoril, in v njegovem glasu je bilo nekaj tako žalostnega, tako globokočutnega, da sem za hipec pozabil na pesek in na lepe njegove oblačke... In tako ti povem, Tone, tista žalost, tista globokočutnost, in še marsikaj drugega se je preselilo od deda v tebe in tli v tebi in bo tlelo do konca dni... Ostanek hrepenenja tvojih dedov, Tone...“

V vrhu samotne stare smreke se je nekaj zganilo, pripognila se je veja, zgrizen, oluščeni češarek je cepnil na pot.

„Veverica...“ je dejal Tone. „Ta ne pozna meje, danes je tukaj in jutri zjutraj bo za mojo hišo. In njen zarod se izprehaja brezskrbno tu in tam...“

Bila sta že precej visoko nad vasjo, stiskajočo se v majhnem žlebu pod slemenom. Postala sta. Do njiju je prihajal precej razločen šum človeških glasov... zdelo se je, nenavadno razburjenih, nenavadno gostih, preglasnih.

„Kaj imajo danes?“ vpraša Peter. „Zdi se, da je shod, semenj, tam gori... in vendar ne more biti, nikdar še ni bil na ta dan.“

„Zrak je gostejši danes in čistejši, pa udarjajo glasovi na uho kakor plat zvona,“ odgovori Tone.

In zopet gresta molče dalje do bližnjega ovinka. Tu pa se Peter nenadoma ustavi in reče:

„Čudno, Tone, vso pot se mi vsiljujejo sami spomini, spomini nazaj, v detinstvo, na stariše,

tvoje in moje, na tovariše, na vse, ki so bili kedaj z menoj v dotiki... In s kakšno silo! Nenavaden dan je danes, Tone.“

„Človek ni vedno enako razpoložen,“ dé Tone. Prišla sta s poti na cesto, na čisto novo, še z debelim gramozom nasuto cesto. Vsa bela se vije pod robom, ob straneh obrobljena z nizkim bujnim zelenjem, izza ovinkov se svetleča, v daljavi izginjajoča...“

„Dobri prijatelji smo s sosedi, v zvezi smo z njimi... in vendar te ceste, te nove ceste tod, čemu, Tone?“ pravi Petruša in se zagleda po dolgi svetleči se kači, po novi beli cesti. „Za naše skromne potrebe jih ne delajo, zadovoljni smo s svojimi starimi stezami. In na vsak korak srečaš blesteče vojaško spremstvo, trčiš na korakajoče vojaške oddelke... Čemu vse to, Tone?“

„Čemu? Ne razumem, čemu,“ odgovori Tone. „Avstrija je potrebna Lahu kot ribi voda, brez nje-nega prijateljstva bi nam odpadel velik kos kruha. Ne razumem, pravim. Tudi na naši strani se gradi in se popravlja, hkrati torej na obeh. Čudne reči to... in vendar smo prijatelji in zavezniki.“

Petruša je dvignil glavo, zdelo se mu je, kakor bi bila hušnila med njiju temna senca. Od strani je pogledal Toneta, starega prijatelja, najboljšega prijatelja, iskal njegovega očeta. Toda Tone je gledal sedaj v tla in Petru se je za hipec zazdelo, kakor bi stopal poleg njega popolnoma nepoznan, popolnoma tuj človek. Silno je zamahnil z roko preko čela, kakor bi hotel odpoditi besnega sršena, zaganjajočega se v njegovo glavo. Sršen — blazna misel, Bog ve odkod tako naglo se porodišva...“

„Tukaj sva... postojva za hipec,“ pravi Tone. „Ni ga lepšega razgleda zame od tega...“

In obstaneta, zročna v daljavo.

Tam daleč, kjer se polagoma ožijo brda, kjer se vidijo samo še kot velike rjave krtine, v solnčnih žarkih se kopajoče, v soparu migljajoče in kolikor dlje, toliko nižje se pogrezajoče, tam daleč se vije širok zelenkastobel, ob robu posineli pas, se svetlika, podrhtava, kipi in gine na obzorju.

Tone pokaže z desnico tja preko nizkega sedla zadnjega vrha in vzklikne:

„Kako je lepa!“

„Res je... lepa je,“ pritrudi Petruša in se zamakne nemo tja doli.

„Kako že pravi Gregorčič, Petruša?“

Petruša se zgane, jopič mu zdrkne v obcestno travo, oko mu zablješči.

„Oh, vsak otrok jo zna pri nas, vsak otrok, in tudi jaz...“

In obrne se tja doli proti svetlečemu pasu in iz njegovih prsi kipi glas za glasom, dvigajoč se, padajoč, nežen, razburjen... viharen... Gregorčičeva pesem „Soči“ vre iz njegovega grla, iz njegove duše. Izprva zamolklo, rahlo, a vedno strastneje, vedno bolj v živo meso rezaje...“

Pa, oh, siroti tebi žuga
Vihár grozan, vihar strašan;
Prihrmel z gorkega bo juga,
Divjal čez plodno bo ravan,
Ki tvoja jo napaja struga —
Gorje, da daleč ni ta dan!

Čebaj je počenil v travo, pesti stiskaje na oči, z glavo sklonjeno na kolena. (Dalje sledi.)

je kaka država le potem popolnoma premagana, če se je posrečilo, narekovati ji mir v njenem glavnem mestu. Če ceni polkovnik Repington čete, ki jih more postaviti na bojišče Avstro-Ogrska, na 600.000 mož, je številka previsoka. Avstrijci in Ogrji da imajo v Trentinu kakih 100.000 mož in ob Soči kakih 200.000 do 300.000 mož na razpolago. Jasno pa je, da mora italijanska ofenziva začeti z najmanj trikrat tako visokim številom, ker se morejo Avstrijci in Ogrji opirati na trdne točke. Že deset mesecev pripravljena, da mora torej Italija na bojni črti ob Soči imeti pripravljeno najmanj enmilijonsko armado z vsemi pripomočki, da bi mogla v ofenzivi hitro napredovati. Če se to ne zgodi, potem da bi se moglo zgoditi, da se ustvari položaj ravnotežja, kakor je drugod.

Vojna z Rusi.

Ruska bojna črta zopet prebita.

V Galiciji se boji normalno razvijajo. Rusi so zoper prodirajočo Linsingenovo armado postavili na bojišče nove čete in tako prodiranje te armade ustavili, toda le začasno. Linsingenova armada je zopet prešla k napadu.

Tem huje in izdatneje pa so napadle Ruse zvezne armade vzhodno in južnovzhodno od Jaroslava na 70 kilometrov dolgi bojni črti med Czerniavo (severozapadne od Mosciske) in Sieniavo; po besnem boju je bil sovražnik, ki je imel velike izgube, prisiljen k umikanju. 16.000 ujetnikov je padlo v naše roke.

Posledica te zmage je, da so se Rusi začeli tudi južno od Mosciske umikati.

Rusi so skušali parirati z močnimi sunki južno od Dnjestra pri Derzovu v smeri južno od Mikolajeva proti Stryju; štiri močni ruski napadi pa so bili krvavo odbiti in je sovražnik konečno v begu zapustil bojišče.

Naši prodirajo v smeri proti Mikolajevu iz južnovzhodne smeri južno ob Dnjestru; severozapadno od Žuravna so prodrli proti Zydaczowu in po hudem boju zavzeli Beguzno.

Tudi vzhodno od Stanislava, severno od mesteca Tlumacz naš napad uspešno napreduje.

Naše prodiranje gre torej proti Lvovu, od zapada in juga. Morda po dobljeni bitki vzhodno od Jaroslava, kjer je zveznim četam poveljeval general Makensen, ne bo dolgo trajalo, da se boče bila bitka pri Grodku, kjer je v začetku bojev padlo toliko slovenskih junakov.

V Bukovini ni več Rusov. Naši so jih pregnali in prestopili na vzhodu celo že rusko mejo v Besarabiji. Severno od Zalesčiki so Rusi poizkusili z napadom, ki pa se je izjalovil vsled uspešnega streljanja naših čet.

Rusi so doživeli zadnje čase hude poraze in vendar se še vedno trdovratno branijo; znamenje, s kako močnim sovražnikom da se borijo naše hrabre čete, in da se morajo junaški čini zveznih armad zelo visoko ceniti. Vsak drug sovražnik bi bil po porazih, kakor so jih doživeli Rusi, popolnoma demoraliziran in za vsako resno brambo popolnoma nezmožen.

Vojna s Srbijo.

Srbi proti Draču.

Chiasso, 14. junija. Kakor poroča milanski „Sera“ iz Rima, so Srbi razen Elbasana zasedli tudi Tirano v Albaniji in korakajo proti Draču. Drug oddelek Srbov in Črnogorcev je od Gusinja prodril na vesinah Mirdizze do Remisija in koraka dozdevno proti Lješju. Vsled teh dogodkov so morali Albanci nehati z obleganjem Drača in so odkorakali v smeri proti Skadru. Esad paša pa upa, da jim bo zastavil pot. S svojimi četami je tudi vkorakal v Tirano in je bil od Srbov prijateljsko pozdravljen. Drač je baje vsled obstreljevanja od Albancev hudo trpel.

Curih, 15. junija. „Tagesanzeiger“ poroča iz Drača o srbskem pohodu v Albanijo: Srbske čete so zasedle najvažnejše okraje v notranji Albaniji. Od Tirane in Elbasana so srbske čete že tako daleč, da se jih opazi z Drača.

Francosko bojišče.

Francozi s svojo že tolikokrat napovedano ofenzivo nimajo sreče. Kolikorkrat jo začnejo, tolikokrat so tepeni. Dne 13. junija so začeli ofenzivo na črti Lievin—Arras. Ko so začeli njihovi za naskok določeni oddelki prodirati, jih je pregnala nemška artiljerija. Proti večeru so napravili Francozi v gostih vrstah dva močna napada na nemške postojanke na obeh straneh višine Loretto in na črti Neuville—Roelincourt, pa so bili povsod z velikimi izgubami odbiti. Naslednji dan so z veliko trdovratnostjo obnovili napad na črti Liévin—Arras. Porabili so silno veliko streliva, pa vsled uspešnega streljanja nemških čet niso ničesar dosegli. Imeli so silno

velike izgube. Tudi na drugih bojnih črtah na Francoskem se vršijo boji, pa povsod za Francoze s slabim uspehom.

Raznoterosti iz vojne.

S primorskega — avstrijsko-italijanskega bojišča

piše slovenski častnik: Dela imam silno veliko. In če sem še pred mesecem dni mislil, da človeku ni mogoče živeti brez spanja, danes prihajam do prepričanja, da človek tudi brez spanja ali vsaj s prav malo spanjem lahko živi, če ima delo in to zvezano z veliko odgovornostjo. Danes so vozili mimo nas že nekaj ranjencev z nekega hriba, na katerega že tretji dan padajo težke italijanske granate. Zanimivo je gledati to udarjanje bomb ob skalovita kraška tla. Kamor je granata padla, tam se dviga velikanski steber črnega dima, ki se vleže potem kot odeja na vso okolico. Čudno je to, da so naši ranjeni samo na rokah ali glavi. Tolmačim si to stvar tako: Svet, v katerega streljajo, je zelo kamenit in ko granata eksplodira, vrže razstreljene kamenite drobce na vse strani in te škrbine razmesarijo človeka na glavi in rokah, ker so glava in roke nezavarovane. Sicer pa so ti naši Lah grozno strahopetni in bodo šli, če Bog da, prav kmalu papcat polento domov. Seveda jim jo mi prej prav pošteno osolimo. Ravno, ko to pišem, grme topovi. Človek se na to grmenje tako privadi, da mu nič ni, in tudi ljudje, ki so ostali tu, so čisto mirni. Človek otopi, ko vidi, da zoper to ne more nič opraviti. Danes smo opazovali topovski boj in naštel v pol ure 53 granat ter šrapnelov. A Lah merijo silno slabo in mene bi bilo naravnost sram, če bi tako „žajfal“ kot oni. Proti večeru sva šla z nekim nadporočnikom gledat našo baterijo, ki je popolnoma zakopana. Ta Lahom grozno nagaja, a je ne morejo izslediti. Že pet aeroplanov jo je iskalo. Metali so bombe doli, a niso pogodili in je niso mogli izslediti. Življenje je tu zelo zanimivo in želim si ostati tu ter pomagati, da sunemo sovražnika prav pošteno v želodec, da se mu bo kolcalo vse večne čase. Ljudi je ostalo tu še precej.

Ruski letalski častnik o postopanju Italije.

Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Ruski letalski častnik, poročnik Sergij Kustelnicki, ki je bil na poizvedovalnem poletu dne 26. maja vsled poškodovanja letalskega stroja pri Tyszowniji prisiljen, da je pristal pri Skolah, je dal pri zaslišanju protokolirati dobesedno sledečo izjavo: Vojna napoved Italije nam je bila naznanjena uradno. Čeprav je treba ta dogodek z našega vojaškega in političnega stališča pozdraviti z veseljem, vendar se kot poštenjak ne sramujem priznati, da smatram postopanje Italije napram Avstriji kot nemoralčno in kot podlo nesramnost.

Spopad s Črnogorci.

Južno od Avtovca (Avtovac leži kakih 7 kilometrov severno od črnogorske meje v Hercegovini) je kakih 200 Črnogorcev napadlo naše poljske straže, ki so bili pa po kratkem boju pregnani. Sicer je na balkanskem bojišču položaj neizpremenjen.

Naši letalci nad Kragujevcem.

Iz Bukarešta poročajo 14. t. m.: Srbsko vojno vodstvo poroča, da so avstro-ogrski letalci bombardirali Kragujevac in vrgli nanj deset bomb. Kam da so bombe padle in kakšno škodo da so naredile, o tem molči srbsko poročilo. Poroča le, da so bili štirje ubiti, deset ljudi pa je bilo ranjenih.

Rusija utrjena.

Iz Bukarešta se poroča: Ruski zunanji minister Sazonov je rekel poročevalcu petrograjske „Rječ“, da se Rusija ne pripravlja na novo zimsko vojno, ker bo po njegovem mnenju vojna veliko prej končana. Kako da se bo končala vojna, tega minister ni povedal, iz odredb ruske vlade pa se da sklepati, da hoče Rusija iz notranjih vzrokov vojno prejkoslej končati.

Mosciska zavzeta.

Uradno se poroča, da so čete generala von der Marwitz 14. t. m. v naskoku zavzele Moscisko. Desno krilo armade, ki ji poveljuje general Linsingen, je naskočilo višine zapadno od Jezupola.

Nov ruski vojni načrt.

Berolin, 15. junija. V petrograjskih listih se pripominja, da se mora javnost sprijazniti z mislijo, da bo ruski generalni štab moral začasno svojo glavno pozornost odvrniti od Galicije in jo obrniti na rusko bojišče. Rusko armadno vodstvo

da hoče po novem, presenetljivem načrtu delati, ki bo nasprotnika prehitel in številno premoč zravnal. Vojna v Galiciji da postaja gverilna vojna.

Rusom primanjkuje municije.

Pariz, 15. junija. „Journal“ izjavlja na podlagi zanesljivih informacij, da je glavni vzrok ruskih porazov izrazito pomanjkanje municije; proti tisočim sovražnim topov in milijonom uporabljenega streliva ima le smešno majhno število na razpolago, tako da je morala podleči sovražni premoči. Pomanjkanje streliva pa je vsled zastalosti industrije na Ruskem, potem ker inozemski dobavitelji niso držali besede in ker pristanišče Arhangelsk ni porabljivo.

Angleška ugibanja.

London, 15. junija. „Westminster Gazette“ zagotavlja v uvodniku, da vojna še lahko cela leta dolgo traja in bo najbrž tudi še trajala. Ko je angleška vlada ob začetku vojne to izjavila, veliko ljudi da to ni smatralo za resno. Z ozirom na to vojaški položaj na splošno ni tako slab. Položaj je resen, kakor je vedno bil. Moč naše dežele se ne kaže v tem, da bi takoj prodrli, ampak v tem, da imamo velike rezerve, ki jih lahko uporabimo, ko bo sovražnik utrujen.

Žetveni dopusti inčasne oprostitve.

Domobransko ministrstvo je sporazumno z vojnimi izdalo 8. junija glede žetvenih dopustov te-le določbe:

1. Kolikor pripuščajo vojaške zadeve, se bo dovolil **dopust** samostojnim poljedelcem, oziroma njihovim družinskim članom, kakor tudi poljedelskim delavcem v ravno isti meri, kakor svoječasno za pomladne setve. Istotako se bodo na prošnjo po možnosti odposlali tudi vojaki, da poskrbijo žetvena opravila. V čisto izrednih in ozira vrednih slučajih se bodo na utemeljene prošnje dovolila tudi oproščenja od vojaške službe samostojnim poljedelcem, kakor tudi posameznim poljedelskim uradnikom pri veleposestvih in gospodarskih zadrugah za omejen čas (kvečjemu 14 dni).

Prošnjo vložiti ali vojak sam, ki želi biti oproščen, in sicer pri svojem poveljništvu, ali pa njegovi domači potom okrajnega glavarstva.

V dopustnih listih je natančno povedano, zakaj je bil dopust podeljen. Dopustni listi dajo pravico do proste vožnje na železnicah. Ako se vojak po pretekle dopustu ne vrne na svoje mesto, se strogo kaznuje.

Nadzorovanje. Ali vojaki, ki imajo dopust, res opravljajo žetvena opravila, nadzoruje občina in politična oblast. Če bi se dopustniki ne ukvarjali z žetvenim delom, mora okrajno glavarstvo takoj povzročiti, da se vrnejo v vojaško službo, predno poteče dopust. Med dopustom dobijo vojaki svojo vojaško plačo neprikrajšano in tudi njihove družine obdržijo podpore.

Posamezne občine ali tudi posamezni poljedelci lahko prosijo pri okrajnem glavarstvu, da se jim dovolijo za delo oddelki do 20 mož. Za stanovanje in hrano teh oddelkov morajo skrbeti občine ali posamezni posestniki, katerim so se dovolili ti vojaški oddelki. Hrana in stanovanje za te oddelke se plača od vojaške oblasti, vendar ne sme odškodnina znašati več, kakor je določeno za tisti kraj, kjer je stalno nameščeno dotično moštvo. To odškodnino za hrano in stanovanje mora poveljnik dotičnega oddelka plačati pri občini proti potrdilu.

Časovno omejene oprostitve samostojnih poljedelcev se morejo doseči le v izrednih slučajih, in sicer se prošnje smejo vlagati le potom okrajnega glavarstva. Ako se take prošnje vložijo na domobransko ministrstvo, se ne bo oziralo na nje.

Dnevne novice in dopisi.

Peregrin Vunček †. Velike so žrtve, ki jih doprinašamo domovini na oltar Slovence; skoro vsa naša inteligenca se nahaja v službi domovine, in tudi izmed duhovščine je na bojiščih procentualno morda največ naše. In vendar so te velike žrtve za domovino potrebne, četudi so za posamezne, prizadete osebe huda izkušnja, za narod pa bridka izguba. Slovenci smo in bomo storili vso svojo patriotično dolžnost in pristojevoljno še veliko več, kakor zahteva od nas domovina, zato pa imamo trdno upanje v bodočnost slovenskega naroda. Zvestoba za zvestobo! Mnogo naših najboljših mož in mladeničev je padlo za domovino, in ni najzadnji izmed teh Peregrin Vunček, črkostavec tiskarne Družbe sv. Mohorja. Kdo ni poznal rajnega Peregrina po slovenskem Korotanu? Ni ga bilo javnega narodnega delovanja, ki bi se ga ne bil z vnemo udeleževal

Peregrin. Posebno marljiv je bil kot odbornik koroške podružnice „Slov. planinskega društva“ in kot blagajnik celovške podružnice „Slov. Straže“. Za svojo osebo silno skromen, ponižen, je bil v narodnih zadevah skrajno odločen in dosleden. V izpolnjevanju svojih verskih dolžnosti je bil zelo natančen, njegova pobožnost je bila naravnost ginljiva. Našemu listu je bil vedno zvest in cenjen sotrudnik. Še pred nedavnim je pisal z bojišča našemu uredniku: „Daj nam Bog prav kmalu zmagoslavni konec in srečno svidenje ob domačem ognjišču.“ Ta želja se mu ni izpolnila. Zapušča ženo in malega sinčka. Mnogoštevilni njegovi prijatelji, ki so cenili njegovo značajnost in ljubeznivost, bodo rajnemu junaku, padlemu za domovino na severnem bojišču, ohranili blag spomin. Pokoj njegovi blagi duši!

Imenovanja pri domobranstvu. Za kadete v rezervi so bili imenovani enoletni prostovoljci Henrik Göbel, Karol Raimann, Josip Purkowitz, Ivan Trieb, Herman Castellazzi, Leopold Jöbstl, Rihard Planešic, Viktor Stark, Franc Holzinger, Emil Lenhart in Alojzij Seebacher, vsi domobr. pp. 3; Peter Birnbacher, Ernest Vogel, Julij Kotrnc, Herman Fürpass, Makso Hevelka, Karol Kramer, Ferdo Schöfman, Maks Primus, Roman Hütter, Ivan Kandolf, Tone Lemmerhofer, Josip Stedner, Emerik Maixner, Jožef Unterluggauer, Ivan Serno, Feliks Widder in Ivan Frauscher, vsi dpp. 4.

Na severnem bojišču je padel 16. majnika pri naskoku na neko rusko postojanko nadporočnik Jožef Bittner od 5. pp., brat mil. g. stolnega prošta Gvido Bittnerja v Celovcu. Rojen je bil v Milštatu in je bil v 46. letu. Izprva častnik po poklicu je povodom svoje ženitve stopil v civilno državno službo, meseca februarja t. l. je bil pa zopet aktiviran, je odšel meseca marca kot stotnijski poveljnik na bojišče in je postal dva meseca pozneje žrtev zvesto izpolnjene dolžnosti.

Izpremema v železniškem prometu. Od 14. t. m. naprej vozi poštni vlak št. 413, odhod iz Celovca ob 6. uri 47 minut zjutraj, do Franzensfeste, dohod tja ob 2. uri 40 min. pop.; nadalje poštni vlak št. 420 na progi Franzensfeste—Beljak in sicer odhod iz Franzensfeste ob 3. uri 38 min. pop., dohod v Beljaku ob 10. uri 11 min. zvečer.

Ranjenci v celovških bolnišnicah. Od začetka vojne do 13. junija je bilo v poslopih rezervne bolnišnice 1 v Celovcu v oskrbi 11.850 ranjenih in bolnih vojakov. Dne 13. junija je bilo v vojaški bolnišnici 159 mož in 8 častnikov, v sirotišni vojašnici 775 mož, v šoli pod Križno goro 294 mož in 2 častnika, v samostanu sester uršulink 177 mož, skupaj torej 10 častnikov in 1515 mož. Od 5. do 13. junija so bili v rezervno bolnišnico 1 od domačih čet sprejeti v oskrbo: Polkovni poveljnik p. top. p. št. 9 g. polkovnik Fr. Steiner pl. Trenendorf. Od pp. št. 7: Četovodja Martin Schurian in Friderik Felfernik ter inf. Jakob Male. Od pol. lov. bat. št. 8: lovec Urban Neuholzer, od dpp. št. 4: inf. Rajnhard Schweiger, Martin Ape, Janez Hohenberger, Miha Sorjak in Franc Lang. V rezervni bolnišnici št. 2 so bili sprejeti od 7. pp. Leopold Stefanella iz Št. Lenarta v Lab. dol. Od c. kr. kora prostovoljnih strelcev četovodja Janez Ujel, rojen leta 1888 v Malošah; strelci: Alojzij Lingitz iz Volšperka, r. l. 1897, Kristijan Friessner r. 1898 v Africi pri Beljaku in Štefan Baier, r. l. 1897 v Kremsbrücken.

V rezervno bolnišnico 2 v Celovcu so bili 12. in 13. t. m. od domačih čet sprejeti od 7. pp. poddesetnik Tomaž Kaiser, inf. Janez Vilernik, Andrej Samic, Jožef Rubic in Lovro Potočnik; od p. l. b. št. 8 lovec Jožef Ebner iz Št. Petra pri Spitalu, od dpp. št. 4 int. Janez Sarnic, Tomaž Kaiser roj. 1891 iz občine Važenberg, Matija Pegrin iz Dobrij pri Greifenbergu; od c. in kr. kora prostovoljnih strelcev strelec Jožef Vran, roj. l. 1898 v Gospa-Sveti. Od začetka vojne do 15. t. meseca je bilo v tej bolnišnici v oskrbi 16.972 mož.

Transport ranjencev. Dne 14. t. m. zvečer je došlo v Celovec na državni kolodvor s posebnim vlakom južne železnice 239 ranjencev in bolnikov. Odtam so jih prepeljali v bolnišnico Rdečega križa v Marijanišče.

Ženske pri celovški električni. Pri celovški električni železnici opravljajo od 14. t. m. službo sprevodnikov štiri žene, katerih možje, sprevodniki pri električni, so bili vpoklicani v vojno službo.

Vojno ljubljansko sodišče razpuščeno. Domobransko divizijsko in brigadno sodišče v Ljubljani je razpuščeno. Njegove agende je prevzelo graško divizijsko sodišče.

V Celju je umrl v 71. letu svoje starosti znani zdravnik dr. Riebl. Po rodu je bil koroški Slovenec, doma iz vovberske župnije pri Velikovcu. „Grazer Volksblatt“ poroča, da je bil rajni dober

katoličan in dober Nemeč; kolikor je nam znano, rajni nikdar ni kazal kakega nasprotstva do svojega naroda. N. p. v m.!

Smrt v tujini. V Neunkirchen na Nižje-Avstrijskem je umrla dne 9. junija vdova po gozdarskem nadzorniku, gospa Josipina Wiech roj. Nagode v 66. letu svoje starosti. Pred osmimi dnevi se je izselila iz Celovca, da bi se oddaljila vojnemu metežu, pa božja previdnost jo je nenadoma odpoklicala s tega sveta.

Trbiž. Služkinja Barbara E. je dne 11. t. m. našla znesek 1350 K ter s tem denarjem in z ukradenimi 20 K pobegnila. Od najdenega denarja so dobili še 1145 K 95 v. Deklica je stara šele 15 let in je rojena v Celovcu.

Iz Pulja. C. kr. okrajno glavarstvo je priobčilo nastopno odredbo: Luči se smejo prizigati samo v takih stanovanjih, ki so jim okna zaprta na način, da ne prodira skozi nje noben žarek luči. Kdor se ne bo pokoril odredbam glede prikrižanja luči, bo odstranjen iz trdnjave, oziroma aretiran. Vsa stanovanja v podstrešjih treba takoj izprazniti in zapreti. Po noči se ne sme hoditi v podstrežje. Slednjič se naznanja, da bodo osebe, ki ne nosijo nikakega traku na nadlaktu, takoj izgnane iz Pulja.

Slava Slovincem. Vojaški telegrafist Emil Douth je poslal z italijanskega bojišča nemško-nacionalnemu listu „Reichenberger Zeitung“ vojno dopisnico s sledečo vsebino: Pred vsem zvesto-nemške pozdrave iz doline Soče. Slovensko prebivalstvo v krajih, skozi katere smo se vozili, zasluži vso pohvalo. Povsod so nas obsipali z darovi, osobito na Jesenicah in na Bledu. Dobro mleko nam je prišlo kaj prav. Na Bledu je moral vlak postati na progi, da nam je moglo slovensko prebivalstvo izročiti svoje darove. Gromenje težkih topov dela na prebivalstvo čuden utis, kljub temu pa ne zapusti rodne grude, dokler ni prisiljeno.

Iz ruskega ujetništva je pisal učitelj C. M. šole v Trstu, skladatelj Emil Adamič: V bližini Taškenta, za Turkestanom, sem v taborišču. Daleč, daleč od domovine, ki je najbrž ne bom videl več. Izrecite prisrčne pozdrave vsem znancem, vsem Slovincem v Trstu. Povejte jim, naj mi pišejo. Tu nas je nad 50 tržaških Slovincem. Vsi smo brez denarja in brez sredstev, da bi si zboljšali življenje. Jest je sicer dovolj, toda človek ima tudi še druge potrebe. Mislite torej na nas. Moj naslov: Emil Adamič, vojni ujetnik, Turkestanski kraj, mesto Taškent, Trojki art, Ruska Azija. — Tisoče pozdravov! — Dopisnica je bila oddana na pošto 22. aprila t. l.

Živinski potni listi za čas vojne. Deželna vlada koroška je izdala odredbo z dne 11. junija 1915 glede živinskih potnih listov za živino in svinje za čas vojne. Odredba določa: Pravica za spisovanje živinskih potnih listov za živino in svinje, če so namenjene preko koroške meje, se prenese na politične okrajne oblasti kraja bivanja živine. Politične oblasti smejo take živinske potne liste dajati le na podlagi dovoljenja, ki ga daje od slučaja do slučaja v sporazumu z dež. kulturnim svetom c. kr. deželna vlada. Tozadevnim prošnjam je priložiti ogledni list živinskega ogledovalca. Izvzeti so transporti, ki so dokazano last armadne uprave.

Košnja in kosci. Na Koroškem bo letos blagoslovljeno leto, kakor ga že dolgo ni bilo, če nas bo Bog varoval neviht in toče. Posebno travnike je letos Bog blagoslovil. Po nekaterih krajih je letos zrastle nad dober meter visoka in gosta trava. Le ena težava je. Čas za košnjo je tu, toda koscev je premalo. Ljudje so celo predčasno začeli kositi, samo da bi mogli travo poseči. Koscev za drag denar ni mogoče dobiti. Zato so večji posestniki prosili za ruske ujetnike, toda sam Bog ve, kdaj da jih bodo dobili. Opozarjamo kompetentne oblasti, da nastane velika škoda, ne samo za živinorejce, ampak tudi za državo, če bi se košnja ne opravila o pravem času. Kadar je trava zrela, jo je treba takoj pokositi, ker sicer izgubi na svoji dobroti in ker mora tudi otava imeti dovolj časa za rast. Košnja torej ne sme čakati, da bi uradni šimelj nosil prošnje, ki se jim lahko v treh dneh ustreže, po 14 dni ali še dalje iz roke v roko. Trava je za košnjo zrela. Naj bi se torej skrbelo, da se nemudoma pošljejo ruski ujetniki posestnikom, ki so zanje prosili. To je tem važnejše, ker se nam poroča, da je po nekaterih deželah suša vzela travo.

Darovi poslani slov. komiteju v Celovcu (Družba sv. Mohorja): Za pohabljenе koroške vojake: G. Janko Šemrov, sod. oficijant v Borovljah, 2 K; cerkvena zbirka po č. g. župn. Premru v Možici 23 K; vč. gosp. župnik Premru 32 K; župni urad Št. Jakob v Rožu (dar faranov) 30 K. — Za sirote padlih: Vč. g. župnik Fr. Premru v Možici 32 K; župni urad Št. Jakob v Rožu (dar faranov) 30 K; uredništvo „Mira“ 10 K;

g. Iv. Kolenc, vodja tiskarne Družbe sv. Mohorja 1 krono.

Prošnje za izkopavanje in prevoz na bojišču padlih ali v vojnih sanitetnih zavodih umrlih vojakov morajo stranke vlagati pri pristojnem vojaškem poveljništvu prosilčevega bivališča. Izkopavanja so mogoča le pri posameznih grobovih. K temu se še pripominja, da se sme v Avstriji dovoliti izkopanje, oz. prevoz na pegastem legarju, kozah, azijski koleri ali kugi, na Ogrskem tudi na škrlatici in difteriji umrlih še le eno leto po smrti. Želi pa se, da občinstvo odloži izkopavanja in prevoze na čas po vojni in da so železniške uprave obljubile 50 % ni popust le za prevoze po končani vojni.

Poziv za prepustitev sanitetnih in vojnih psov. Psi opravljajo v vojni važno službo bodisi kot sanitetni psi, bodisi kot čuvaji pri patroljah. Najspodobnejši za to službo so štiri pasme policijskih psov (Airedale-Terrier, nemški ovčarji, Dobermanovi pinči in Rottweilerji); v poštev pa pridejo tudi dobri, utrjeni čuvaji. Psi, ki se prepustijo vojni upravi in se povrnejo z bojišča, se izročijo seveda zopet gospodarjem. V upoštevanja vrednih slučajih se tudi nakupijo. Vsa vprašanja, prošnje in ponudbe je nasloviti na generalni sekretariat avstro-ogrškega društva za policijske in vojne pse, Dunaj VII., Kirchengasse 41.

St. Rupert pri Celovcu. Tukaj se je dne 15. t. m. zvečer pri nakladanju gramoza ponesrečil bivši postrešček, nazadnje dninar, Luka Stifter, rojen l. 1841 v Libeličah. Nesreče ni kdo drug povzročil.

Št. Rupert pri Celovcu. (Trije dezertjerji aretirani.) Tukajšnjim orožnikom se je posrečilo, aretirati dne 7. t. m. tri infanteriste 7. pp. Ti trije vojaški begunci so brata Jožef in Emil Wlček iz Litomeric in Janez Sibitz iz Otoč, ki je bil že tridesetkrat predkaznovan. Oddali so jih vojaškemu postajnemu poveljništvu v Celovcu.

Kotmaravas. Krogla priletela, fanta je zadela in ga smrtno ranila. To narodno pesem zdihuje na stotisoče ljudi po naši avstro-ogrski domovini, ki žalujejo po svojih dragih, padlih na bojišču za cesarja in domovino. Kolikor je bilo mogoče izvedeti, jih je iz naše župnije padlo 11. Dne 18. majnika je padel na severnem bojišču Pavel Goričnik, posestnik iz Šmarjete pri Kotmarivasi. Bil je značajan mož, izboren cerkven pevec in zaveden Slovenec. Bil je skrben, umen gospodar in zapušča tri otroke. Njegov brat Rupej je v ruskem ujetništvu. Rajni Pavel je pisal dan pred svojo smrtjo domov še dopisnico. Prvi je o njegovi smrti poročal neki Klemenčič, drugo poročilo pa je od njegovega tovariša Miškulnika z Bilčovsa, ki piše, naj domači ne pišejo več Pavlu, ker je mrtev; umrl da je lahke smrti. N. p. v m.!

Medgorje. (Od mrtvih vstal.) Dne 2. t. m. je pd. Mucla dobila iz Ruskega dopisnico od svojega moža, ki je 40 let star, oče sedmerih otrok, sin bivšega župana in rimskega romarja in je bil od začetka vojne v Przemyslu ter je zadnjikrat pisal dne 17. januarja t. l., na svoj god, in častital za god svojemu dušnemu pastirju. Dopisnica od 2. t. m. se glasi: „Ljuba žena! Jaz te srčno pozdravljam in Ti naznanjam, da sem v ruskem ujetništvu v Samarkandu zdrav in neranjen. Tudi Boštan je tukaj zdrav in Vas vse srčno pozdravlja. Moj naslov je: Anton Drobiunig, vojni ujetnik, Sakaspikaja Oblast 5 v Samarkandu, Rusie d'Asie.“

Steckenpferd- lilijnomlečnato milo

slej ko prej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

Književnost in umetnost.

Zemljevidi južnega bojišča. Znameniti kartografski zavod G. Freytag & Berndt, Dunaj VII., Schottenfeldgasse 62, je izdal tri nove zemljevide, ki jih priporočamo vsakomur, ki hoče razvoj vojne z Italijani zasledovati na zemljevidu: Italija, merilo 1:1.500.000, cena K 1'20; Avstrijsko-italijansko obmejno ozemlje, merilo 1:600.000, cena K 1'20; Avstro-ogrške primorske dežele, merilo 1:600.000, cena K 1'20. Zemljevidi so natančni, pregledni, vendar pa imajo še vedno staro napako, ki se ponavlja v vseh nemških zemljevidih; vsa slovenska in hrvaška krajevna imena na Primorskem in v Dalmaciji so — italijanska. Že davno bi bila morala iz šolskih knjig in zemljevidov v Avstriji izginiti krajevna imena kakor „Ragusa, Spalato, Sebenico, Lissa“ itd., ki so poslano italijanska; tamošnje hrvatsko ljudstvo pozna le Dubrovnik, Split, Šibenik, Vis itd. Tako se čisto brez potrebe in na umeten način po svetu vzbuja mnenje, da so to italijanski kraji in da se Italija poteguje s danjo vojno za italijanska mesta, za italijansko prebivalstvo. — Avstrijsko primorje pa je v res-

nici z malimi izjemami hrvatsko in slovensko. Tega ne vedo niti avstrijski državljani, ki se v šolah učijo umetno narejena italijanska krajevna imena. Je to pametno? Je to dobro? Ali bo sedanja vojna z Italijo našo naučno upravo kaj izmodrovala? Tu bi bilo — v interesu naše države — treba korenite izpremembe, ne pa v slovenskih srednješolskih čitankah.

„Mehrsprachiges Handbüchlein.“ Pod tem naslovom je izšla v samozaložbi misijonske hiše (lazaristov) na Dunaju, XVIII/1 Vinzenzgasse 3 knjižica, ki pomaga duhovniku, da more spovedovati v vseh v naši državi domačih jeziki. Da je taka knjižica veliko vredna zlasti za tiste, ki imajo priložnost spovedovati vojake, je naravno. V zadnjem času je izšlo več takih praktičnih knjižic, toda od vseh, kar smo jih dobili v roke, je ta najporabnejša, najpraktičnejša. V njej dobi spovednik molitve za spovedance in bolnike, vprašanja in odgovore, spovedno ogledalo in kratak nauk o najvažnejših verskih resnicah v nemškem, madjarskem, češkem, poljskem, hrvatskem, slovaškem, rusinskem, romunskem, slovenskem in italijanskem jeziku. Nekaj manjših napak, ki se nahajajo v knjižici, bo treba v novi izdaji popraviti. Knjižica se dobiva tudi v komisijski založbi knjigarn Mayer & Comp. in Henrik Kirsch, oba na Dunaju, I. Singerstrasse 7 ter se naroča lahko pri vseh katoliških knjigarnah. Pri naročbi več izvodov se dobi primeren popust; sicer stane broširan izvod K 1'50, vezan K 1'80, po pošti 10 vinarjev več.

Velika vsota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. Brezplačna pojasnila pošilja:

Srečkovno zastopstvo 17, Ljubljana.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitnik znaša

200.000 kron.

Zrebanje se vrši javno na Dunaju dne 15. julija 1915.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vorderer Zollamtsstraße 5, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

6d c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Učenka

se sprejme v trgovino z mešanim blagom. Katera je bila že v kaki trgovini, ima prednost. **Janko Klun, Kotmaravas pri Celovcu.**

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu s tem naznanja, da je njen delavni sotrudnik, gospod

Peregrin Vunček

umrl na severnem bojišču junaške smrti po zadobljeni rani v 31. letu svoje starosti ter bil pokopan dne 14. junija 1915 v Marmaros Szigetu.

Sv. maša za pokojnika se bo darovala v pondeljek dne 21. junija, ob 7. uri zjutraj, v cerkvi sv. Duha v Celovcu.

Vsem prijateljem in znancem priporočamo pokojnika v molitev in blag spomin.

Celovec, 15. junija 1915.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**
Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2'— do K 2'80, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3'80, K 4'—, K 4'80.
Rožaste svetilke za večno luč za patentovani steni.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Vse blago iz prekuhané, kislíne proste in neobtežene svíle z barvaními nitími.

Slovenski molitveníki, cerkvene muzikálíje, tudi Hladnkove.

Pridobivajte „Míru“ novih naročnikov!

Za obolele živce se kot domače zdravilo z uspehom rabi Ganglional-čaj.

Ta čaj miri živce, odpravlja bolečine, pospešuje telesno moč in poživlja ter pospešuje prebavo.
Edino in le pristen se dobiva ta čaj pri o. in kr. dvornem in nadvojn. komornem dobavitelju

Julij Bittner

lekarnarju

v Reichenau, Nižje Avstrijsko.

Ta čaj „Ganglional“ se po vposlatvi 3 kron razpošlje franco na vse kraje; po povzetju se zviša cena za 35 vin.

Globoko potrta naznanjamo žalostno vest, da je po kratki mučni bolezni umrl v 61. letu svoje starosti

Andrej Wieser

posestnik p. d. Šošel v Slov. Plajbergu

dne 6. junija 1915, ob 11. uri dopoldne in bil pokopan na domačem pokopališču dne 8. t. m. Vsem, ki so mu izkazali zadnjo čast, izrekamo najtoplejše zahvalo.

Žaluojača rodbina.

Mesto posebnega oznanila.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Črni

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v nedeljo, dne 20. junija 1915

ob 12. uri opoldne

v posojilniških prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Poročilo o zadnji reviziji.
3. Slučajnost.

Opomnja. Ako bi občni zbor ob 12. uri ne bil sklepčen, se vrši eno uro nato drug občni zbor, ki sklepa pri vsakem številu udov.

Načelstvo.

Podpirajte sirote in vdove vojakov!

Paramente, cerkvene zastave, društvene zastave, baldahine in vse cerkvene reči priporočam po najnižjih izjemnih cenah

Jožef Neškudla

— specialni zavod za cerkveno umetnost —

Novi Kraljevi Gradec, Češko.

Stari paramenti se poceni popravljajo. Pošiljatve na izbiro brezplačne! Priporočam kot posebno dobro popolne črne ornate. Za vso človekoljubno podporo ubogih zapuščenih izrekam svoj odkritosrčni „Bog plačaj!“

Tržne cene v Celovcu

10. junija 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)				
	od	do					
	K v	K v	K v	K v			
Pšenica							
Rž							
Ječmen							
Ajda							
Oves							
Turščica							
Proso							
Pšeno							
Leča							
Fizola rdeča							
Repica (krompir)	15	—	16	—			
Deteljno seme	—	—	—	—			
Seno, sladko	6	—	7	20			
„ kisló	6	—	6	50			
Slama	5	—	6	—			
Zelnate glave po 100 kosov							
Repa, ena vreča							
Mleko, 1 liter	—	28	—	30			
Smetana, 1 „	—	60	1	20			
Maslo (goveje) . . . . . 1 kg	3	40	3	80			
Surovo maslo (putar) 1 „	3	60	4	—			
Slanina (špeh), povoj. 1 „	3	30	4	20			
„ „ surova 1 „	3	10	3	80			
Svinjska mast . . . . . 1 „	3	80	4	80			
Jajca, 1 par	—	—	—	20			
Piščeta, 1 „	3	20	3	80			
Race	—	—	—	—			
Kopuni, 1 par	—	—	—	—			
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	20	3	50			
30 „ „ mehka, 1 „	3	—	3	20			
Živina	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo		
	od do	žive vage	zaklana				
		od do	od do				
		v kronah					
Konji							
Biki							
Voli, pitani	—	—	194	240	15	12	
„ za vožnjo	1200	—	—	—	2	2	
Junci	400	—	—	—	1	1	
Krave	420	960	180	190	—	46	30
Telice	560	—	—	—	—	1	1
Svinje, pitane							
Praseta, plemena	24	—	76	—	—	230	200
Oves							

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.